

MUSTAFA ÖZÇELİK

GÜLÜMSEME

Ne zaman gelsem bu bahçeye
Bütün masumiyetimi kuşanıp
Menekşeleri gözlerinden öperim

Bu benim kırılğan yanım
Ancak böyle şifa bulur
Hayatın bende açtığı yara

Ulu dağlar ardında
Bir de turnalar geçiyorsa eğer
Bir türkünün sıcaklığında
Yeşerir bozkırım

Sular akar çeşmelerinden
Ah o kavrulmuş dudak
Ateş ve hüznün içinde
Yüzünde toprak kokusu

Yeniden başlar nefes alıp verişim
Kalbim daha dingin
Ne kalmışsa üstümde toz duman
Geceye gönderirim

Karanlık örter beni
Bir daha gülümserim